

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **Ing. P. V.**
zastoupen advokátem JUDr. Josefem Moravcem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2019,
č.j. KrÚ - 887/2019/161/OMSŘI/Fr-r

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno

rozhodnutí Městského úřadu Litomyšl, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „*stavební úřad*“) ze dne 15. 8. 2018, č.j. MěÚ Litomyšl 75001/2018, jímž byla dodatečně povolena stavby opěrné zdi Litomyšl, Litomyšl - Město na pozemku parc. č. X, par. č. X v k.ú. X (dále též jen „*opěrná zeď*“).

II. Podstata věci

2. Shora označeným rozhodnutím stavební úřad jako správní orgán I. stupně rozhodl o dodatečném povolení stavby opěrné zdi ve tvaru $\perp$ o výšce 1,6 m umístěné na hranici s pozemkem parc. č. X v k.ú. X ve vlastnictví žalobce a pozemky parc. č. X a parc. č. X v témže k.ú. ve vlastnictví stavebníků N. a R. S. Historický vývoj realizace stavby počínající rokem 2011 a týkající se též žádosti o stavební povolení opěrné zdi o maximální výšce 1,5 m a délce 26,5 m podal žalovaný v úvodní části odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. V průběhu popsane doby bylo následně vedeno z podnětu žalobce řízení o odstranění nepovolené stavby, neboť stavebníci nedodrželi rozsah stavby dle původně vydaného povolení ze dne 25. 1. 2011. Následně bylo postupně zahájeno a ukončeno více řízení o dodatečné povolení stavby, načež vše vyústilo ve vydání citovaného rozhodnutí ze dne 15. 8. 2018, č.j. MěÚ Litomyšl 75001/2018.

3. V tomto rozhodnutí stavební úřad dodatečně povolil stavbu opěrné zdi, konstatoval, že je ve tvaru $\perp$, podél pozemků shora citovaných, výška zdi je max. 1,6 m od terénu (výška 1,73 m od referenčního bodu), koruna opěrné zdi = max. 96,48 m od relativního výškového systému – FIX = 100,00, který je umístěn na parapetu stávajícího okna čp. X). Provedení zdi z betonových tvárnic s armováním, z lícové strany zeď natažena perlinkou s lepidlem. U paty zdi uložena drenážní trubka, stávající odvodnění pozemku je doplněno o novou kanalizační šachtu umístěnou na stávajícím odvedení drenážních vod od čp. X a svedeno do stávající šachty na kanalizaci. Opěrná zeď bude opatřena oplocením z ocelových sloupků a pletiva, výška oplocení 900 mm od vrchu zdi. Dále byly stanoveny podmínky pro dokončení stavby. V rozhodnutí byly zamítnuty námitky žalobce především stran výšky zdi a narušení geologických poměrů.

4. Žalobce podal proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, ve kterém vznesl zejména námitky k nedodržení výšky zdi, porušení podmínek stanovených stavebním úřadem, rozpor s vydaným závazným stanoviskem památkové péče. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Vypořádal přitom námitky vznesené žalobcem.

III. Shrnutí žaloby

5. Žalobce v žalobě nejprve obecně uvedl, že žalovaný přijal nesprávné posouzení věci, nezjistil správně skutkový stav a nezhodnotil správně provedené důkazy. Zmínil opakovaná řízení o dodatečném povolení stavby, jež předcházela vydání napadeného rozhodnutí, s tím, že namítl nepřijatelný a vstřícný postup stavebního úřadu vůči stavebníkům. Stavební úřad měl rozhodnout o odstranění stavby a nikoli ji po dlouhé době povolit. Namítl, že dle stavebního zákona měla být povolena existující stavba a nemělo dojít k tomu, že stavba bude dokončována či upravována. Zopakoval námitky, které uvedl již dne 30. 5. 2016 stavebnímu úřadu, což předcházelo vydání rozhodnutí. Namítl neprokázání položení drenážního potrubí, poukázal na absenci posouzení odvodňovacích kanálků, pokud by drenážní potrubí bylo, mělo by být i na pozemku parc. č. X, který není zmíněn. Dále namítl, že nebyla předložena upravená dokumentace k úpravám terénu, souhlasná

stanoviska se nevyjadřují k části stavby na pozemku parc. č. X k.ú. X, z podkladů není zřejmé zakreslení provedení drenáže. Konečně namítl a detailněji rozvedl, že došlo k neoprávněné změně výšky stavby, použitého materiálu a krycí vrstvy.

IV. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě připomněl obsah žalovaného rozhodnutí a rozhodnutí orgánu I. stupně a navrhnul zamítnutí žaloby. Rovněž tak se vyjádřil k jednotlivým námitkám žalobce stran dodatečného povolování staveb, povolení dokončené vs. nedokončené stavby, otázky drenážního potrubí a odvodnění, úprav terénu na pozemku žalobce, výšky, materiálu a vzhledu zdi. Vyjádřil se rovněž k tvrzenému omezení výhledu a též k tvrzení žalobce, že byla porušena původní dohoda o výšce zdi a jejím obkladu kamenem.

V. Obecné teze přezkumu ve správním soudnictví

7. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného ve smyslu § 75 odst. 1 s.ř.s.

9. Zcela na úvod, než bude přistoupeno k samotnému přezkumu rozhodnutí v rozsahu, jak jej žalobce napadl, považuje soud za podstatné uvést zásadní obecné a podstatné teze, kterými je třeba se řídit při přezkumu v rámci správního soudnictví. Námitky žalobce jsou místy vedeny obsírněji a částečně se mýlí s obsahem napadeného rozhodnutí, zejména v oblasti argumentace o předchozím souhlasu žalobce. Jelikož napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí orgánu prvního stupně, soud poznamenává, že napadené rozhodnutí a rozhodnutí orgánu I. stupně tvoří pro účely soudního přezkumu jeden celek.

10. Náležité odůvodnění soudního (též správního) rozhodnutí je promítnutím práva na spravedlivý proces. Tato povinnost tak samozřejmě neznamená, že soudy i jiné orgány musí dát podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení; v úvahu je totiž třeba brát relevanci daného argumentu a jeho možnost ovlivnit výsledek řízení. V žádném případě ovšem nelze ignorovat argument, který je pro výsledek řízení klíčový [viz nález sp. zn. I. ÚS 1041/14 ze dne 4. 12. 2014 (N 217/75 SbNU 431), bod 60; shodně nález sp. zn. I. ÚS 1895/14 ze dne 10. 3. 2015 (N 52/76 SbNU 717), bod 31]. Platí tedy, že soudy se musí vypořádat s argumenty účastníků řízení způsobem, který odpovídá míře závažnosti těchto argumentů. Pokud soudy ignorují argument vznesený účastníkem řízení, který je klíčový pro výsledek řízení, vždy tím poruší základní právo jednotlivce na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny.

11. Taktéž platí, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku či její specifikaci (ve vztahu k soudům srovnej odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí – dostupné na stránkách tohoto soudu hudoc.echr.coe.int). Nadto je třeba mít na paměti, že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy, minimálně implicitně, vypořádá. Nelze proto bez

dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (a poté případného rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivní a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními a relevantními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

12. Dále platí, že samu okolnost, že soud nepřisvědčil argumentaci účastníka řízení, nelze bez dalšího považovat za porušení jeho práv. Právo na spravedlivý proces nelze vykládat tak, že jde o právo jednotlivce na vyhovění jeho návrhu či na rozhodnutí v jeho prospěch (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2011, sp. zn. III. ÚS 2773/11, dostupné stejně jako další citovaná rozhodnutí Ústavního soudu na <http://nalus.usoud.cz>).

13. Soud taktéž dodává, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47).

VI. Přezkum věci krajským soudem

14. Dle § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon platí: *Stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že*

a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,

b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,

c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nabrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.

Bude-li předmětem dodatečného povolení dokončená stavba uvedená v § 119 odst. 1, může stavební úřad po ověření splnění podmínek podle § 122 odst. 3 na žádost stavebníka současně samostatným výrokem rozhodnout o povolení užívání stavby a případně stanovit podmínky pro její užívání.

15. Stavební úřady vykonávají soustavný dozor nad zajišťováním ochrany veřejných zájmů, ochrany práv a oprávněných zájmů právnických a fyzických osob a nad plněním jejich povinností vyplývajících z tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení (§ 132 odst. 1 stavebního zákona), přičemž veřejným zájmem se

rozumí mimo jiné požadavek, aby stavba byla prováděna v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu a též stavba neohrožovala život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí, zájmy státní památkové péče, archeologické nálezy a sousední stavby, popřípadě nezpůsobovala jiné škody či ztráty [§ 132 odst. 3 písm. a) a c) stavebního zákona].

16. Soud žalobu nemá za důvodnou, neboť neshledal zkrácení práv žalobce ve smyslu § 65 odst. 1 a § 2 s.ř.s.

17. K jednotlivým námitkám je třeba uvést, že z převážné části již byly obsahem odvolání a tedy vypořádány v žalovaném rozhodnutí (viz jeho strany 5 až 7). Jedná se o námitku „porušení původní dohody“ zejména stran výšky zdi, námitku opakovaného dodatečného povolování stavby, námitku estetického vzhledu a výhledu a též námitku drenáže, resp. odvodňovacích kanálků.

18. Žalobce se úvodem žalobních tvrzení pozastavil nad vstřícným přístupem stavebního úřadu a poukázal na opakovaně zahajovaná a ukončovaná řízení o dodatečném povolení stavby. Se svým tvrzením však nespojil jakýkoli konkrétní zásah do svých práv. Žalobce patrně směřoval k tomu, že stavba měla být spíše odstraněna než dodatečně povolena. K takovému postupu však nebyl v dané věci důvod, byť opakované řízení o povolení stavby nelze považovat za běžnou a zavedenou praxi. Jak soud zjistil z obsahu správního spisu, původní stavební povolení nedodržené stavebníky na opěrnou zeď bylo vydáno, byť s podmínkou výšky 1,5 m a odlišným vzhledem zdi. Žalovaný ve vyjádření k žalobě správně poukázal na to, že stavební úřad v řízení vedeném dle § 129 odst. 3 stavebního zákona především zkoumá, zda stavbu lze dodatečně povolit, přičemž přihlíží k zákonným podmínkám uvedeným pod bodem 14. shora. Pokud stavba není v rozporu s ustanovením § 129 odst. 3 stavebního zákona, což v dané věci zjištěno nebylo, a trvá vůle stavebníka stavbu legalizovat, stavební úřad stavbu povolí. Stavba nebyla v rozporu s územním plánem a nebyla v rozporu s požadavky a výstavbu či veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Nařízení odstranění stavby tedy nebylo na místě.

19. Nedůvodná je též obecná námitka žalce týkající se dodatečného povolení nikoli zcela dokončené stavby. Blíže námitku však nekonkretizuje. Stavební zákon v ustanovení § 129 odst. 3 ve spojení s § 129 odst. 1 písm. b) vysloveně počítá s tím, že dodatečně může být povolena rozestavěná stavba (viz využití pojmu stavebník) nebo dokončená stavba (viz pojem vlastník stavby). V případě dodatečného povolení nedokončené stavby, což je právě tento případ, obsahuje rozhodnutí dvě části (výroky), kdy v prvním je povolena již provedené část stavby a v druhém bude povoleno dokončení dle dokumentace a stanoveny závazné podmínky. Žalovaný správně připomněl, že stavba nebyla dokončena toliko v rozsahu navazujícího oplocení (požadováno z bezpečnostních důvodů). Rovněž bylo správně připomenuto, že výrok a popis stavby nemusí být vyveden do každého detailu, přičemž další podmínky stavby lze dovodit z dokumentace, na kterou povolení odkazuje, či případně na vydané závazné stanovisko (zde požadavek na vzhled zdi včetně parapetu).

20. Další okruh námitek se týká odvodnění pozemku stavebníků, resp. drenáže vedené u paty zdi pod zemí na pozemku stavebníků. U těchto námitek žalobce nadnesl rozsáhlejší výhrady, avšak opět nepřistoupil k tomu, aby v žalobě výslovně uvedl, jakým způsobem byl v této souvislosti krácen na svých právech. Jeho

výhrady tak spíše činí dojem, že jeho snahou bylo poukázat a tvrdit možná pochybení či nejasnosti bez přímé návaznosti na jejich reálný projev. Soud pak k obecně pojatým tvrzením může toliko přistoupit obecným vypořádáním tvrzených nedostatků.

21. Žalovaný se k otázce odvodňovacích kanálků a drenáže vyjádřil na straně 7 napadeného rozhodnutí, neboť žalobce tuto otázku učinil též předmětem svého odvolání. Na toto odůvodnění soud odkazuje, neboť vcelku vyčerpávajícím způsobem popisuje namítanou okolnost vznesenou žalobcem. Za podstatně v dané věci případných odtokových a geologických poměrů na místě stavby zdi soud považuje, že součást průvodní zprávy zpracované autorizovaným inženýrem Ing. P. T. a předložené spolu s žádostí o dodatečné stavební povolení, je vyjádření - posouzení vlivu opěrné zdi z hlediska inženýrské geologie a hydrologie zpracované RNDr. F. Š. Zpracovatel k dříve vyjádřeným obavám žalobce (ve stavebním řízení) uvedl, že výstavbou opěrné zdi nebyly dotčeny inženýrsko-geologické poměry ve svahu a nedošlo k zhoršení stability svahu. Rovněž k možnému ovlivnění hydrogeologických podmínek uvedl, že zeď nemůže významněji ovlivnit směr proudění podzemní vody, nebo jako podzemní hráz vodu zadržovat. Není proto třeba provádět oddrenážování a již položená drenáž, jež je nefunkční, nemá vliv na okolní prostředí. Bylo tak vyloučeno ovlivnění rodinného domu a přilehlého pozemku žalobce. Vznesené námitky tak soud považuje za nedůvodné, neboť je patrné, že stavební orgány se otázkou odvodnění pozemku a drenáží zabývaly. S žalovaným lze pak rovněž souhlasit v tom, že by bylo neekonomickým postupem požadovat odstranění takového materiálu, který nemá vnější dopady.

22. K námitce týkající se tvrzené části stavby na pozemku p.č. X soud opakuje ve shodě s žalovaným, že v řízení nebylo prokázáno a ani se nepodává ze správního spisu, že by se na tomto pozemku část stavby nacházela. V žádosti o dodatečné stavební povolení není tento pozemek zmíněn.

23. K námitce výšky zdi a jejího vzhledu, včetně opatření parapetem, se rovněž již vyjádřil žalovaný v napadeném rozhodnutí (viz strana 6 a část strany 7 napadeného rozhodnutí), a to též v souvislosti s předchozími ujednáními mezi žalobcem a stavebníky (označeno jako původní dohoda). Soud může na toto vyjádření a vypořádání námitek odkázat. Stavební úřad dodatečně povolil stavbu zdi o výšce 1,6 m (měřeno orientačně od paty zdi), což je vzhledem k povrchu proměnlivý parametr. Jinak byla výška zdi stanovena dle fixního (referenčního) bodu – viz obsah stavebního povolení a též bod 3. odůvodnění shora. Stavební úřad rozhodoval o žádosti (návrhu) stavebníka, přičemž sám neměl možnost svévolně či s odkazem na požadavek žalobce určovat jinou přípustnou výšku zdi. Povolení odpovídalo stavebním požadavkům a předpisům, výška nebyla v rozporu se stanoviskem orgánu státní památkové péče. Sám žalobce poté neuvedl konkrétně, jak se rozdíl ve výšce přibližně 100 mm mohl promítnout negativně do jeho chráněných práv. Správní orgán se s danou okolností vypořádal. Ani případné namítané zhoršení výhledových poměrů nastat nemůže, neboť pohledově do svahu je souvislá zeleň jak na pozemku žalobce, tak stavebníků. Zeď o výšce 1,6 m ji pouze vizuálně odděluje, obdobně tak, jak by činila zeď o výšce 1,5 m.

24. Námitka vzhledového materiálu zdi a parapetu rovněž není důvodná. Zeď je opatřena povrchovou úpravou v souladu se závazným stanoviskem orgánu ochrany památek a projektovou dokumentací. Z obsahu správního

spisu a fotografií se podává, že zeď je opatřena stěrkou v šedé barvě, opatřena parapetní deskou. Námitky žalobce v tomto okruhu soud považuje za částečně rozporné. Ze zjištěného stavu věci se o vzhledu zdi a povrchové úpravě podává shora uvedené, což plyne ze závazného stanoviska, není pak na místě tvrdit, že stanovisko orgánu ochrany památek nebylo dodrženo. Jak již uvedeno shora, stavební povolení nemusí obsahovat každý detail vyvedené stavby, v dalších požadavcích může odkázat na nutnost dodržení závazného stanoviska, k čemuž došlo.

25. Námitku nedoložení upravené projektové dokumentace k úpravám terénu žalobce blíže nerozvedl, soud se jí proto nemohl zabývat.

26. K námitce nedodržení původní dohody (o výšce a vzhledu zdi) se soud již částečně vyjádřil shora. K dalšímu vypořádání opět odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí (strana 6). Vyslovení souhlasu souseda a tedy naplnění předchozí dohody by bylo ideálním stavem, nikoli však nutným pro realizaci stavby. Pokud ke shodě nedojde, obvykle se dané projeví ve vyjádření námitek, které stavební úřad zkoumá a posoudí, k čemuž v dané věci došlo. K uvedenému viz vypořádání námitek shora.

27. Při posuzování souzené věci a vypořádání námitek soud vycházel z obsahu správního spisu, který rovněž obsahuje potřebnou fotodokumentaci provedení stavby. Tato fotodokumentace není v rozporu s obsahem fotografického materiálu, který předložili žalobce i žalovaný při soudním jednání. Toliko jediným věcným bodem, který se vyjevil při zkoumání fotografií, je otázka zahrnutí základů zdi zeminou na pozemku žalobce. Za daného stavu má soud za to, že jde především o případný vzájemný vztah mezi žalobcem a stavebníky zdi, když ze správního spisu se podává, že i tato otázka byla řešena s odkazem na požadavky žalobce k zahrnutí základů zdi. Stavebníci deklarovali vůli zásyp provést. Ke kýžené dohodě však poté nedošlo, nedošlo pak patrně ani k potřebné součinnosti účastníků na pozemku žalobce. Z fotodokumentace není zřejmé, jaká byla situace na pozemku žalobce po provedení stavby, rovněž není patrné, jak vyhlížela hranice pozemku před terénní úpravou. Případnou otázku zahrnutí či nedostatečné úpravy pozemku na straně žalobce soud nepovažuje za okolnost podstatnou v nyní souzené věci, resp. žalobce s námitkou opět nespojil konkrétní zásah do jemu garantovaných práv. Je totiž zřejmé, že pokud dochází ke stavbě na hranici pozemku s pozemkem jiného vlastníka, může k drobnému zásahu dojít (zde výkop a betonování základů), poté již je na místě uvedení do stavu co nejbližší stavu původnímu, a to postupem obvyklým. Takový postup však předpokládá součinnost a vůli obou stran. Ze správního spisu ani jiných provedených důkazů (fotografie) nevyplývalo, že by přiměřený postup stavebníků nebyl naplněn a případné drobné nerovnosti nemají potenciál významně zasáhnout do práv žalobce.

28. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že námitky žalobce ve svém celku nejsou důvodné, žaloba jako taková tedy není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Žalobce na svých právech zkrácen postupem žalovaného nikterak nebyl.

VII. Náklady řízení

29. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný. Žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 24. června 2020

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu